

RAM KRISHNA RANJAN
Född 1981 i Bihar, Indien | Göteborg

CONTRACTS OF MAKING, VIEWING AND LISTENING, 2019

Hungernöden i Bengalen 1943-44, som resulterade i nästan 4 miljoner döda, anses allmänt vara en av de mest katastrofiska och mordiska konsekvenserna av det brittiska kolonialväldet i Indien. Hungernöden och krisåren på 1940-talet gav upphov till en flödesrik och övertygande litteratur och konst. Bengalen, men lyckades inte fullt ut fånga de grundläggande underströket och känslorna i kart, klass och kön som väcker så mycket hula exponerat. Det är i denna sammanhang jag vill att göra ett ingripande i Satyajit Rays film *Distant Thunder*.

Filmen utspelar sig i en by under andra världskriget och undersöker svältens effekter betraktade av en skolanlärare präst av den högsta kasten. Unggubarna och hans fru Ananga, Ray, som länge betraktas som en socialt medveten regissör, uttrycker i filmen en Brahmin-familjs värderingar, men kritiserar sin katolska präst. Genom att placera in berättelsen om Mati, en diktligt älskad kast och vär till Ananga, prövar jag ett försök ingripande, som en metod för en förklarande om den marginaliserade "andra" frågan, som det här arbetet ställer, är hur vi kan när oss till denna speciala livsform utan att framkalla sympati.

The Bengal famine of 1943-44, which resulted in nearly four million deaths, is universally considered one of the most catastrophic and murderous instances of British colonial rule in India. The famine and the crisis ridden years of the 1940s gave rise to much compelling literature and art in Bengal but did not fully capture the profound subtextives and fault lines of caste, class, and gender that the famine had so brutally exposed. It is in this context that I have chosen to make an intervention in Satyajit Ray's film *Distant Thunder*.

The film is set in a village during World War II, and examines the effect of famine through the eyes of a British school teacher, doctor, priest, gangster, and his wife, Ananga. In *Distant Thunder* Ray, long regarded as a great humanist director, brings forth a Brahmin family's subjectivity but never truly provides the social critique of caste. By centering the story of Mati, Distant Thunder's "friend of Ananga, I am attempting a cinematic intervention that is searching a method of emancipation of the marginalized 'other'. The question this work asks is how do we approach the specificity of local life without invoking sympathy.

